

Un cau per passar l'hivern

La neu ha començat a caure a poc a poc sobre el bosc i totes les branques dels arbres han quedat enfarinades.

Fa tant fred i el cel és tan gris que a tots els animals els fa mandra sortir del cau. Però la Duna sap que si no surt a buscar llenya ben aviat li costarà trobar-ne, la neu haurà tapat el paisatge amb una manta blanca i aleshores el menjar començarà a escassejar. L'eruguetta surt de casa amb un farcell lligat a l'esquena.

—Duna, on vas amb aquest fred? —li pregunta l'esquirol Pol des de dalt de la branca del seu arbre. Porta pinyonets a les mans.

—Vaig a buscar llenya per passar l'hivern; si no m'afanyo aviat no en trobaré. Esquirol, no voldries pas ajudar-me?

—Ai, Duna, tinc feina, molta feina. Veus aquests pinyons? Els endreço per quan no pugui sortir de casa. No podries pas ajudar-me a portar-los al rebost?

—Ai, esquirol, prou que m'agradaria, però avui no puc!

A mig camí la Duna topa amb l'abella Mireia. Està fent els darrers viatges per poder omplir el rusc de mel i passar l'hivern.

—Duna, on vas amb aquest fred? Que m'ajudaries a omplir el rusc?

—Ai, abella, prou que m'agradaria, però avui no puc!

Compartir

Un cau per
passar l'hivern

L'eruga de mica en mica ha anat omplint el farcell de branquillons i ara ja li comença a pesar una mica massa. La punta del nas se li està glaçant pel fred. Mentre estreny el nus per no perdre la llenya, sent unes veus que la criden.

—Duna, on vas amb aquest fred? Que ens ajudaries a posar les pedres l'una sobre l'altra? Estem fent un cau per poder-hi passar l'hivern.

Són la marieta Mariona i l'escarabat Bernat. Porten una bufanda al coll i estan apilant pedres de totes mides.

—Ai, marieta i escarabat, prou que m'agradaria, però avui no puc!

La Duna té el sac gairebé ple quan es troba amb el saltamartí Agustí que s'afanya a escriure lletres en una llibreta.

—Duna, on vas amb aquest fred? Que m'ajudaries a acabar d'escriure aquests contes? Ja tenim l'hivern aquí i els vull tenir llestos per explicar-los a la voreta del foc.

—Ai, saltamartí, prou que m'agradaria, però avui no puc!

Cadascú està content amb la feina que ha fet. L'esquirol té un munt de pinyons, l'abella té el rusc ple de mel, l'escarabat i la marieta s'han fet un cau amb les pedres, el saltamartí ja ha acabat els contes i la Duna ha recollit tanta llenya com ha pogut.

Tots estan molt cansats, ha estat un dia llarg i fred. Quan estan a punt de dir-se adeu, l'eruga té una gran idea.

—Amics, escolteu-me bé! Ávui no ens hem pogut ajudar entre nosaltres perquè tots teníem molta feina. Però, i si compartim la feina que hem fet? —proposa l'eruga—. Escarabat, marieta: vosaltres heu fet un cau tan ben fet que de ben segur que no hi entraran ni la neu ni el fred, podem dormir-hi a dins. Esquirol, tu has recollit pinyons que podem sucar amb la mel que ha fet l'abella, i jo hi posaré la meva llenya per torrar-los.

—I jo? —diu el saltamartí—. Jo només he escrit contes a la llibreta, potser no he treballat tant com vosaltres.

—Oi tant, que ho has fet! —li diu l'erugueta—. Saps els contes que has escrit i ens els explicaràs a la voreta del foc mentre ens mengem els pinyons amb mel.

I així és com tots els bons amics del bosc comparteixen el cau, els pinyons, la mel, la llenya i els contes per passar l'hivern. Ara, encara que faci fred, nevi i bufi el vent, no hauran de patir gens.

Judit Esquís

Fem una cabana

Compartir

Un cau per
passar l'hivern

PROPOSTA DIDÀCTICA

- Expliquem als nens i nenes que han de treballar en equip per construir una cabana. Igual que la Duna i els seus amics, cal que comparteixin idees i estratègies i, sobretot, que col·laborin entre ells.
- Acabem l'activitat cantant la cançó: «La cabana».
(https://www.youtube.com/watch?v=Le32aLu_eGw)

Material: Taules i cadires de l'aula, teles de diferents mides i colors. Si disposem d'aula de psicomotricitat podem utilitzar les estructures toves.